

روانینی رونیآ له قهسیدهی «خوشکهکانم»

شیروان نیبراهیم حیدهری

قهسیدهی «خوشکهکانم» شیعرئیکی پشوو درئیزی «ماردین ئیبراهیم» به له دواى کوراسه‌ی شیعرى «ياسه‌مینه‌کانی مردن» له سلیمانی بلأوی کردۆته‌وه پاشان له گوڤاری «ئاینده» وه‌کو ده‌قی شیعرى بلأو بۆته‌وه...

قهسیدهی «خوشکهکانم» یه‌کئیکه له‌و قه‌سیدانه‌ی هه‌ر جارئیک ده‌یخوینیته‌وه حه‌ز ده‌که‌ی دووباره‌ی بکه‌یته‌وه ئەمه‌ش له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌که له‌وانه:

یه‌که‌م: هارمۆنییه‌تئیکی بابته‌ی هه‌یه له ناو کۆی شیعره‌که

موگناتیسیه‌تئیکی عه‌جیبی په‌یدا کردووه له نیو دایه‌لۆگه‌کان بۆ وینه:

«خوشکه‌کانم هه‌ن — خوشکی گه‌وره‌مان هه‌یه — خوشکی ناوه‌نجیمان هه‌یه — خوشکی گچکه‌مان هه‌یه — گرانه ژمان هه‌یه — گه‌وره کچمان هه‌یه — ژنئیکی سپی پۆشمان هه‌یه + تا‌قه برایه‌ک»

* هه‌موویان دایه‌لۆگی خۆیان هه‌یه.

* هه‌موویان به‌سه‌ره‌ات و یاده‌وه‌ری خۆیان ده‌گێرنه‌وه.

* هه‌موویان پئیکه‌وه خانه‌واده‌یه‌ک و مالئیک پئیک ده‌هئین.

دووهم: زمانی شیعرى ئەو قه‌سیده‌یه زمانئیکی ڕوونه، ته‌مومژاوی نییه له به‌یانی کردنی حه‌قیقه‌ته‌کان، به‌ده‌سته‌واژه و فریز نادووی به‌لکو ڕسته به‌یان ده‌کات...

ڕسته‌کان توانای ئەوه‌یان هه‌یه که ئەزمونه تایبه‌تییه‌کان بگه‌یه‌نن به‌شیوازی ورده‌کاری له‌گه‌ڵ ڕوونیه‌تیه‌ک له وینه‌کاندا...

سێهه‌م: مۆسیقایه‌که هه‌یه له ناو کۆی شیعره‌که‌دا گوڤاردنه‌کان ڕێک ده‌خات هه‌روه‌ها سیفه‌تئیکی ده‌نگی هه‌یه له نیو بره‌گه‌کاندا، خوینهر هه‌ست ده‌کا شیعر ده‌خوینیته‌وه، په‌خشان ناخوینیته‌وه یان وه‌کو هه‌ندئیک شیعرى ئیستا هه‌ست ده‌که‌ی ڕۆژنامه ده‌خوینیته‌وه له‌جیاتى شیعر، هه‌وال ده‌خوینیته‌وه له‌جیاتى شیعر، چیرۆکئیکی ئیروئتئیکی ده‌خوینیته‌وه له‌جیاتى شیعر...

چواره‌م: وینه‌کان وینه‌ی زیندوون، ده‌که‌ونه به‌ر زه‌ین، وینایان ده‌که‌ین له خه‌یال و ناخمان وینه‌کان «جامد» بئى مانا نین، هاوکیشه‌یه‌کی هاوسه‌نگن... حه‌قیقه‌تئیک هه‌یه له بینینیان.

هه‌ر له سه‌ره‌تای یه‌که‌م دێر خوینهر ده‌چیته‌ نیو روانین و دیمه‌نه‌کان به‌م شیوه‌یه ده‌ست پئى ده‌کات:

[سبهینان به زولفی ژاکاوهوه له خه و هه ل دهستان
ئیواران به گۆزه ی شکاوهوه له کانی دههاتنهوه خوشکه کانم
بۆنی گیلای نه گه بیویان ئیدی
بۆنی چاوه پروانیان ئیدی]

ئهو شیتوازه پیناسهیه بو «خوشکه کانم» که هه موو خوشکه کان دهگریتهوه که په شوکاون و سیس و ژاکاون چیرۆکیکی یان به سه رهاتیکی «نیتشه» م به یاد دینیتتهوه، که ده لاین «نیتشه» پیش ئه وه ی بچیتته نه خو شخانه ی عه قلی داوا له خوشکه که ی ده کا داواکارییه کی پر له تکا ده لای: خوشکم میرد به هه موو ئه لمان بکه به لام میرد به ناحه زه کانم مه که.

پاش ئه وه ی «نیتشه» ده به نه شیتخانه خوشکه که ی هه لده ستی شوو به یه کیک له ناحه زه کانی «نیتشه» ده کا و ماوه یه ک له گه لی ده ژی و لپی جودا ده بیتته وه پیکه وه ناگونجین پاش ئه و ماوه یه ی که نیتشه ده گه ریتته وه خوشکه که ی هه ر له ماله تیر ده گری ده لای: چما خوشکم هه تا ئیستا میردت نه کردووه؟؟ خوشکه که بی ده نگه و وه لامی نییه «نیتشه» ش ده لای: ده ترسم میردت به ناحه زیکی من کردی بۆیه لیره مابیتته وه»

خالئ: سه رنج گریانه که ی «نیتشه» یه بو مانه وه ی خوشکه که ی له جپی خو ی، ئه و خه م خوارده نه لووتکه ی مرۆفایه تی له کاتیک بۆی هه یه ئیمه به شه رمه وه باسی خوشکه کانمان بکه ین که زور جاریش قوربانی دهستی ئیمه ن...

ئهم بیرکردنه وه یه بیرکردنه وه ی عه قلی عه ره بییه له پیش سه رده می ئیسلام له کاتیک کوره کانیان دابه ش ده کرد به سه ر خو یاندا کچ و فریشته کانیشیان ده دا پال خوا ده یانگوت: ئه وانه کچی خودان... له عه قلیه تی خو یان به شیکی زور بو خو یان که کوره کانه به شیکی که م بو خودا...

له برگی دووهم

[خوشکی گه وره ده یگوت: بابین شیوه ن گیلان بابین

چون نه گریه من فه نا ده بم که س نالی حه یفه!

فه نا ده بم و فه نابوونی من

به قه ده ر به ربوونه وه ی هه رمییه کی کال

کار ناکاته سه ر موگناتیسیه تی زه وی

فه نا ده بم و فه نابوونی من

به قه ده ر قه ئشینی ده نکه تریه ک له ئوی کانیه کدا

کار ناکاته سه ر هه رمۆنیای وهرزه کان]

لیره دا: به یان کردنی حه قیقیه تی سیستمیکی که ونییه و ئه ویش ئه وه یه که بوونی کاریگه ری مرۆف کار ناکاته سه ر سوړانه وه ی سووړی ژیا نی مرۆف، واته: ئاسمان: شین ناگیڕی بو مردنی که س با ئه و که سه

له لوتکه‌ی مرۆڤایه‌تی و به‌شخوراوی دابیی، با پیغه‌مبهر و وه‌لی بی یان با سته‌م لیکراو بی...
 له‌وانه‌یه‌ ئه‌م ئی‌حساسه‌ لای هه‌موومان هه‌بی که ئی‌مه‌ش وه‌کو گه‌لای دره‌ختیک هه‌لده‌ورین و ره‌ش
 ده‌بینه‌وه‌ له‌ ژیان ئه‌و سنووره‌ جوگرافیا‌ی که گرتبوومان به‌جیی دیتلین...
 به‌لام ئه‌و روانینه‌ لای خوشکی گه‌وره‌ گه‌وره‌تر له‌به‌رئه‌وه‌ی ئازاره‌کانی زۆرتن، رۆیشتنی زه‌مه‌ن لای
 ئه‌و ئاسان نییه‌ چونکه‌ واوه‌یلاکانی گه‌وره‌ترن...
 کاتیک باسی «**قه‌لشین دهنکه‌ تریه‌که‌ ده‌کا له‌ ئاوی کانیه‌که‌دا**» وینه‌یه‌کی زۆر جوانه‌، چونکه‌
 خوشکی گه‌وره‌ ژیا‌نی و چیرۆکه‌کانی و هه‌ق‌ایه‌ته‌کانی و دۆخه‌کانی جه‌سته‌ی سارده‌ وه‌کو ئاوی کانیه‌که‌،
 هارمۆنی یه‌کتیک له‌ جوانی وینه‌ و له‌گه‌ڵ بیرکردنه‌وه‌ی خوشکی گه‌وره‌ هه‌یه‌.

[خوشکی ناوه‌نجی هه‌ردوو چنگی له‌ سه‌راب گیر کردبوو

به‌تونای سه‌ری به‌بیابان ده‌کیشا

هاواری ده‌کرد: زه‌وی... زه‌وی

ئه‌ی بی ئه‌خلاقترین ئه‌ستیره‌، ئه‌ی بی ئه‌خلاقترین ئه‌ستیره‌]

ئه‌و چرکه‌یه‌ی که مرۆڤ ده‌ست به‌گریان ده‌کات ئه‌و دان پیه‌ینانیکه‌ که ژیا‌نی پیشوو سه‌رابستانیک
 بووه‌، ئه‌و چرکه‌یه‌ی که مرۆڤ تیتیدا هاوار ده‌کا ئه‌و چرکه‌یه‌ چرکه‌ی گه‌ردانیه‌تی له‌ لایه‌ن رۆژگار هه‌وه‌...
 خوشکی گه‌وره‌ هاواری شیوه‌ن گیران ده‌کا، به‌لام خوشکی ناوه‌نجی هاوار له‌ زه‌وی ده‌کا چونکه‌
 زه‌وی ئه‌ستیره‌یه‌که‌ مرۆڤ قه‌دری ده‌شکینیی و خوینیی له‌ ناو ده‌ریژی، مرۆڤ له‌جیا‌تی ئه‌وه‌ی بینای
 بکاته‌وه‌ و پیرانی ده‌کا.

[خوشکی گچکه‌که‌ زوئمی خیران وه‌کو ته‌م له‌ گه‌ردنی نیشتبوو

گوئی ئه‌ری برا چ جه‌نگاوه‌ریکی دۆراویت؟!]

تۆ له‌ هه‌موو جه‌نگه‌کاندا دۆراویت

له‌ هه‌موو هی‌رشه‌کان به‌سه‌رشۆری و

له‌ هه‌موو مه‌یدانه‌کان به‌پیی په‌تی گه‌راپته‌وه‌

ته‌نیا له‌ جه‌نگی نغوکردنی ئی‌مه‌دا بردته‌وه‌

ته‌نیا له‌ په‌لاماری له‌ت و په‌تکردنی ئی‌مه‌دا نه‌دۆراویت

له‌ شه‌ری مه‌حرومکردنی ئی‌مه‌دا چهند چاپووی

سنووری قه‌له‌مه‌وه‌ی قامچی تۆ

له‌سه‌ر پشتی ئی‌مه‌ تیناپه‌ری

تۆ ئالای سه‌روه‌ریت له‌ مایکدا هه‌لکرد

که‌ پیره‌ داک و باب له‌ ژوو‌ریکی ساردی شیدا‌ردا

به‌دیار کرمه‌کانی له‌شیانه‌وه‌ خه‌و ده‌ییردنه‌وه‌]

له شوینیکی تر خوشکی گچکه تهوای دهکا و دهلی:

[ئهړی برا چ جهنگاوهریکی دؤراویت !!؟]

تۆلهی دلرہقی جهللادهکانی زیندانت له ئیمه کردهوه

تۆلهی بیسه‌ره‌فی خۆت و بیوه‌فایی کچه‌کانت له ئیمه کردهوه

خۆت کرد به‌پاشای مالیک گؤرستانیک بوو گؤرستان

نه خۆری لی بوو نه باران

مالیک پر له کوخه کوخی باوک، پر له شه‌فاعه‌تی بیده‌سه‌لاتانه‌ی دایک

به‌لام وه‌می پیاوانه‌ی خۆت

نه‌یه‌یشت هه‌ست به‌هه‌ناسه‌ی ساردی شه‌وانی ئیمه بکه‌ی

قزی ئیمه‌ت نه‌بینی که رۆژ به‌رۆژ سپی ده‌بوو

مه‌مکی ئیمه که رۆژ به‌رۆژ ده‌پوکایه‌وه

ته‌نیا قامچییه‌که‌ی خۆت بینی

که سنووری حوکمرانییه‌که‌ی له حه‌وشه‌که‌مان تینه‌ده‌په‌ری]

خوشکی گچکه هه‌موو شته‌کان به‌گۆرپی وهرده‌کات، به‌دوانیکی راسته‌وخۆ باسی برابیه‌که‌ی ده‌کات: که هه‌موو نه‌هامه‌تییه‌کان به‌سه‌ر ئه‌واندا «اسقاط» ده‌کات، باسی ره‌نگدانه‌وه‌ی دهره‌وه ده‌کات له‌سه‌ر ناوه‌وه‌ی براکه‌یدا، ئاسه‌واری جه‌نگ و بۆنی دووکه‌ل و دلرہقی جه‌للاده شه‌رانگیزه‌کان ئه‌وانه هه‌مووی په‌رچه‌کردار دروست ده‌کهن وای لی ده‌کهن که ئاگای له خۆی بپری و له غه‌یری خۆشی بپری.

به‌لام له هه‌مووی گرینگتر ئه‌و ئیجساسه‌ جوانه‌یه که ده‌لی:

[قزی ئیمه‌ت نه‌بینی که رۆژ به‌رۆژ سپی ده‌بوو

مه‌مکی ئیمه که رۆژ به‌رۆژ ده‌پوکایه‌وه]

ئه‌وه راسته‌قینه‌یه‌که‌ی گه‌وره‌یه، کاتیک بۆنی دووکه‌ل له هه‌ناسه‌مان دیت ته‌ر و وشک پیکه‌وه ده‌سووتین، هه‌موومان ده‌بین به‌قوربانی، که‌س نییه خه‌می که‌سی له‌به‌ر بی، قیامه‌تیکه بۆ خۆی هه‌ر که‌سه بۆ خۆی ده‌ژی و له پیناوی خۆی ده‌ژی ته‌به‌پرایه له هه‌موو که‌سیکی نزیکي خۆیه که ئه‌مه‌ش به‌لایه‌کی گه‌وره‌یه ...

پاشان له برگه‌یه‌کی تر وینه‌یه‌کی وهرگرتوو هه‌م وینه‌یه له ژیر سیبهری ئایه‌تیکه له [سفر تکوینی]

عهد القدیم که ده‌لی: «روحی خودا به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کانه‌وه‌یه».

ماردینیش ده‌لی:

[ئه‌وه‌ی تا ئه‌به‌دیش ده‌مینیته‌وه

جی پیی خودایه له‌سه‌ر هه‌وره‌کان

جی پیی ته‌نیاپییه له‌سه‌ر بیره‌وه‌رییه‌کان]

پاشان باسی «زوله‌یخا» ده‌کا و ده‌لی:

[زوله‌یخا به کۆلانه‌کاندا رایده‌کرد
پرچی پهریشان ده‌کرد و ئەو هه‌موو مه‌حرومییه‌ی
له بوخچه‌یه‌ک ده‌نا
پاسه‌وانه‌کان میلی تهنه‌نگه‌کانیان راده‌کیشا و
هاواریان ده‌کرد: بوسته خائین بوسته
پیاوه‌کان خه‌نجه‌ره‌کانیان هه‌ل ده‌کیشا و ده‌یاننه‌راندا
رامه‌که هه‌یشه‌ری رامه‌که
زوله‌یخا بۆنی مه‌رگیکی ناواده له سنگی ده‌هات
ده‌یانلاند: نه‌زیفی هه‌سه‌رت که‌ی ده‌وستی]

زوله‌یخا له‌گه‌ل خوشکه‌کان تیکه‌ه‌لکیشراوه، هه‌مان موعاناتی هه‌یه، کاتیک ده‌یه‌وی «یوسف»
ده‌سته‌مۆ بکا حه‌قی خۆیه‌تی، چونکه جوانییه‌کی بی وینه‌یه که‌چی نایه‌وی بیدرکینی له‌به‌رئه‌وه‌ی کۆمه‌لگا
غه‌داره و به‌زه‌یی به‌که‌س نایه‌ته‌وه له کاتیک پیاوه‌کانی ئیمه، پاسه‌وانه‌کانی ئیمه، چه‌قۆ به‌ده‌سته‌کانی
ئیمه دیمه‌نی گوناهاکاریک ده‌بینن میلی تهنه‌نگه‌کانیان راده‌کیشن خه‌نجه‌ره‌کانیان هه‌ل ده‌کیشن و
ده‌یانه‌وی به‌ناوی پاراستنی شه‌ره‌ف په‌لامار بده‌ن تاکو ئایروویان شه‌رمه‌زار نه‌بی...
(به‌لام «عیسا»یه‌ک کاتیک ئافره‌تیک زیناکه‌ری ده‌هیننه لای حوکمی به‌سه‌ردا بدا، ده‌لی: کیتان خۆی
پێ له‌و ئافره‌ته پاکتره بابێ به‌ردبارانی بکا، که‌س نییه، هه‌یچ پیاویک نییه)، ئەمه تیکه‌یشتنه له کاتیک
قریژی ئیمه له‌وانه‌یه کرکه‌وتووتر بی له‌وان.... له پاشاندا ده‌لی:

[زوله‌یخا له خه‌ودا پێی گوتم:

تۆ دلی جیت به‌زه‌وی خۆشه؟]

پاشان له شویتیکێ تر له مه‌نه‌لۆژیکێ ناخوددا وه‌لامی «زوله‌یخا» ده‌داته‌وه ده‌لی:

[من گوتم ناخ زوله‌یخا من چی بکه‌م؟

من دلم به‌زه‌وی خۆشه

دلم به‌راکردنی ئاسکیک خۆشه به‌بیاباندا

دلم به‌سنه‌وبه‌ریکی دلتهر خۆشه له قه‌راغ رېگایه‌کی خۆلاویدا

دلم خۆشه به‌پونگه‌ی قه‌راغ جۆگایه‌ک

گه‌می کۆتره باریکه‌یه‌ک له ده‌مه‌و عه‌سریکی دره‌نگدا

دلم به‌وه خۆشه

وه‌ک توتکه‌سه‌گیک باران ته‌رم کات]

لېرەدا که زوله‌یخا ده‌لئ: دلی چیت به‌زه‌وی خوشه؟ له‌به‌رئ‌وه‌یه مائیکې تا سهر نییه، «ئه‌حمه‌دی موفتی زاده» هه‌مان روانینی هه‌یه که پئی وایه مائی دونیا دئ و ده‌روا به‌لام مائی ئه‌ولا مائی حه‌قیقیه...

ده‌توانین به‌گشتی بلئین که لای سو‌فیه‌کان مائی مه‌جازی و مائی حه‌قیقی هه‌یه...

«محمد ئیقبال» فه‌یله‌سووفی پاکستانی پئی وایه که جه‌سته قه‌فه‌زه بو رۆح پیویسته مرۆف پیلووی چاوی دلی هه‌لبئنی... چونکه جه‌سته به‌ره‌و لای چیژ ده‌روا به‌ره‌و لای دونیا هه‌نگاو ده‌نی، رۆحیش به‌ره‌و لای ئاسمان...

به‌لام ماردین له وه‌لامی زوله‌یخا کۆمه‌لێک وینه‌ی ئیستاتیکی نمایش ده‌کا که مرۆف حه‌ز ده‌کا سه‌یری بکا و له دیاری دابنیشی ئه‌و وینه‌ جوانانه و زۆر وینه‌ی سروشتیمان هه‌یه که هزری مرۆف په‌لکش ده‌که‌ن بو تیرامان...

هه‌ر له شیعی «مائی یار له کوئی» هی «سوه‌راب سپهری» هه‌ست ده‌که‌ی زۆر جار سنه‌ویه‌ریک وا له مرۆف ده‌کات که دووباره چاوه‌پیتی بکات و سه‌یری بکات و دووباره‌ی بکاته‌وه.

کاتیک «ماردین» ئه‌و وینه‌ ده‌هینتته‌وه هه‌ریه‌ک له ئیمه جوانترین یاده‌وه‌ری خۆی به‌بیر دیتته‌وه.

کاتیک باسی «گمه‌ی کۆتره باریکه‌ک ده‌مه‌و عه‌سریکی دره‌نگدا» ده‌کات، به‌تایبه‌تی هاوینان کاتیک نیوه‌روانان ده‌خه‌وی کاتیک هه‌لده‌ستی گویت له ده‌نگی «کوکوختی» یه‌ک ده‌بی که ده‌خوینی له‌زه‌تتیک خۆی هه‌یه.

پاشان برایه‌که‌یان ده‌یه‌وی روه‌یه‌رووی مه‌رگ بیتته‌وه... به‌شیوازی جیاواز به‌لام هه‌ر جارهی تیرامانیک په‌شیمانی ده‌کاته‌وه....

(١) [پیم گوتن با له ئیواره‌یه‌کی هاویندا

لای کیلگه‌یه‌کی زه‌ردی گوله‌به‌رۆزه خۆمان بکوژین

ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی له هه‌لخه‌رینی کتوپری پۆریکدا بوو

ئه‌و هه‌موو نه‌شئه‌یه‌ی له بۆنی گه‌لا مپۆیکدا بوو

په‌شیمانی کردنیه‌وه]

خۆمان بکوژین: خۆکوشتنیک ده‌ست جه‌معه‌ی بو هه‌موو خانه‌واده‌که‌یه. کوشتنی نه‌فسیکه که ده‌یه‌وی خۆی بسپرتته‌وه.

(٢) [پیم گوتن با ده‌مه‌و عه‌سریکی به‌هاری

له لای دار چواله‌یه‌کی شوخ خۆمان بکوژین

له‌نجه‌ولاری په‌له‌یه‌ک گه‌نم

په‌شیمانی کردنیه‌وه]

(۳) [با له ناو گهرمه‌ی سرووتیکی پایزیدا خۆمان بکوژین
راگردنی کچییک به ژیر باراندا
په شیمانی کردینه‌وه]

(۴) [با مانگه شه‌ویکی چله، کاتییک به فر به باوه ده‌باریت خۆمان بکوژین
حیلای ماینیکی که حیل په شیمانی کردینه‌وه]

(۵) [پیم گوتن ها... نه‌وه خه‌نجه‌ر من زور موحتاجم بمکوژن
ده‌ستیان تپم نه‌چوو بمکوژن خوشکه‌کانم
پیم گوتن ها... نه‌وه ژهر
بی مروه‌ت بوون نه‌یانکوشته
چ مه‌حشه‌ریکیان به‌ریا کرد خوشکه‌کانم]

له هه‌ر «پینج» حالات که «برایه‌که» نمایشی حالی خۆی ده‌کات که چهند په‌ریشانه له یه‌که‌م و دووهم و سێیه‌م و چوارهم ده‌چپته ناو سروشت و سی له‌فته‌ی ئیستاتیکی ده‌گری، وه‌سف کردنه‌که وه‌سفیکی «یه‌شار که‌مال» انه‌یه....

حه‌قی خۆیه‌تی له پاشگه‌زبوونه‌وه له خۆکوشتن، چونکه هه‌ر دیمه‌نیک له‌و دیمه‌نانه عیشق بۆ ژیان و عیشق بۆ جوانی و عیشق بۆ مانه‌وه و عیشق بۆ وه‌سف کردن زیاد ده‌که‌ن...
ئه‌گه‌ر مروّف بگاته لووتکه‌ی نائومی‌دی و ره‌شبینی، ئه‌گه‌ر بگاته چله‌پۆپه‌ی بی‌هووده‌یی بۆی هه‌یه له سه‌یر کردنیکی وا ئارام بیته‌وه له دیتنی وینه‌یه‌کی وزه به‌خش به‌رۆح ده‌ستی نه‌چپته ئه‌نجامدانی کاریکی وا.

به‌لام «له‌ حاله‌تی پینجه‌م» ئه‌و جاره‌یان په‌نا ده‌باته لای خوشکه‌کان بۆ ئه‌نجامدانی کاری خۆکوشتن؛ به‌لام ئه‌وانیش ناتوانن رزگاری بکه‌ن، پاشان له ئه‌وپه‌ری وه‌سفدا باسی تالنه‌وه‌ی خۆی ده‌کات له ده‌ست نازاره‌کان و ده‌لی:

[من وه‌ک ماریکی بریندار برینه‌کانم به‌دوای خۆمدا راده‌کیشا
پیم گوتن خوا قبول ناکا من به‌م نازاره‌وه بریم
بی ره‌حم بوون، له ترسا لال ببوون که‌چی نه‌یانکوشته
عاشورایه‌کیان به‌ریا کرد خوشکه‌کانم]

ماریکی بریندار — مار هه‌تا نازار نه‌دراوه کپه، که شوینیکی زامدار ده‌بی شه‌ری مه‌رگ ده‌کا... تا کۆتایی ده‌سته‌ردار نابێ...
ساتیک خوشکه‌کان تیده‌گه‌ن چ قیامه‌تیک له ده‌روونی براکه‌یاندا هه‌یه بۆ جیبه‌جیکردنی فه‌رمانی

براکه‌یان عاشورایه‌ک ساز دده‌ن...

پاشان هه‌موو حیواره‌کان پیکه‌وه ده‌کرین سه‌رله‌نوچ هه‌موویان په‌یامی خو‌یان دهرده‌برن و دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه.

[گرانه ژن ده‌یگوت:

هه‌سته کو‌رم ته‌رمیک زی هینای

ته‌رمیک ئاو هینای کو‌یر بم ته‌رمیک ئاو هینای

که‌س نه‌یناسیییه‌وه

که‌س نه‌بوو تابوتیکی بو‌ دروست کا له داری چنار]

[خوشکی گه‌وره گوتی: له خه‌وندا گاکان چهند گوناح بوون

باوکم په‌لکیشی ده‌کردن بو‌ سه‌ربرین

ده‌بوایه زوو بزانه له ئاو باراندا سحریک هه‌یه و من نایبینم]

[خوشکی ناوه‌نجی گوتی:

هه‌له‌مان کرد زه‌ویمان ئاوه‌دان کرده‌وه

ئه‌گه‌ر جاریکی تر خوا جیهان دروست کاته‌وه

شه‌رت بی ئه‌ی زه‌وی ئاوه‌دانته نه‌که‌ینه‌وه

هه‌له‌مان کرد

ئه‌و سه‌حرا خه‌ماوییه

ئه‌و نه‌فه‌قه تاریکه‌مان ناو نا ژیان]

[خوشکی گچکه گوتی:

واوه‌یلا بو‌ ئه‌و رۆژانه‌ی میلی کاترم‌یر

له به‌رده‌م قورسی له‌حزه‌کان ده‌شکیت]

((گرانه ژن + خوشکی گه‌وره + خوشکی ناوه‌نجی + خوشکی گچکه + دووباره گرانه ژن))

((ته‌رم + سه‌ربرین + ئاوه‌دانته نه‌که‌ینه‌وه زه‌وی + چرکه قیامه‌تییه‌کان + ته‌رمیکی سه‌ر ئاو که‌وتوو))

هه‌ریه‌که‌یان به‌شی‌وازیک ئازاره‌کان وینا ده‌که‌ن، هه‌ریه‌که‌یان به‌شی‌وازیک وینه زه‌ینییه‌کان

ده‌رده‌خه‌ن...

له‌و برکه‌یه‌دا کاتیک په‌یامی گرانه ژن دووباره ده‌کاته دووباره کردنه عه‌شوائی و ئیعتباطی نییه،

به‌لکو ته‌واوکردنی رووداوه‌کانه، دووباره‌کردنه‌وه‌که ریتیمیکی مؤسیقی به‌شیره‌که ده‌به‌خشی...

پهيامی ژنی «سپی پۆش» فریشته ئاسا ئهوهیه [ژیان له برینیك دهچی كه خوینی ئی بچوړی]
 ((فریشتهكان پیش ئهوهی زهوی ئاوهدان بکریتهوه به بهدیهنراویان دهگوت:
 چۆن زهوی وهکو ئهمانهتیک بۆ مروّف بهچی دیلی له کاتیک ئهوانه خوین دهپژن و فهسادی بلاو
 دهکهنهوه، بهدیهنراویش وتی: ئهوهی من دهزانم ئیوه نایزان))
 دیسان دهگهړیتهوه بۆ یهکهمین دیر و ئهوه حهقیقهته دووباره دهکاتهوه و دهلی:

[من چ دهکم لیره؟

ئی ه ه... چهنه دوورن

لهوسهری خورهه لاتهوه بهحال دیارن خوشکهکانم

ئی دهبی ئیستا له کوئی بن؟

ئی دهبی ئیستاش ئیواران بهگۆزهی شکاوهوه له کانی بینهوه؟

ئی دهبی ئیستاش بهپرچی پهڕیشانهوه له خه وهه لسن خوشکهکانم؟]

لیره بۆ دووباره کردنهوهیه بۆ گهړانهوهیه بۆ ریژهیهکی نهگۆر بۆ جهخت کردنه له بارودۆخیکی
 وهستاوی نهگۆر...

له پاشان دیت باس له ترسیک دهکات که له لاشعوری هه موومان ههیه و خهوی لیکهوتوه دیت
 زیندووی دهکاتهوه، دهلی:

[کی دهلی دهتبینمهوه پیریژن؟

دهترسم بهردیک بهر زهوی کهویت و ههپرون بهههپرونی کات

دهترسم یهک تنۆک قور له دنکی چولهکهیهک بهر بیتهوه قیامهت

ههستی

دهترسم بهرم جاریکی تر هیلانه قهتیهک نهبینمهوه له ناو وهردیکداو

فریا نهکهوم بلیم: ئهوه جله پهشانهت زور لیدی]

((گهوره کچ — گرانه ژن — پیریژن..... گهشهکردنیک ههیه له بهدوایهکدا هاتن ئهوه ترسهی که
 باسی دهکا دهگهړیتهوه بۆ گوش کردنی ئیمه مهبهستم هه تاکیکی ناو ئیمهیه که گوش کراوه بهو
 ههقایهتانهی باسی ویرانبوونی کهون و قیامهت دهکن. ئهوه ههقایهت و چیرۆکانه بهردهوام بوونیان ههیه
 له لاشعوری ئیمه....

پاشان دهگهړیتهوه بۆ سهردهمی منالی لهوانهیه پویستی شیعیری وابکا و دهلی:

[ئهگه و بستت وهک جاران بهرخهکان دهلهوهپنم

بیچووه قازهکانت بۆ دینمهوه نهبا تهزرمی بههار سریان کا

ئەگەر بەچكە مراویبەكان كەوتنە سەر پشت راستیان دەكەمەوه

هەموومان دەئین غاك غاك

بابچین بۆ ناو ناوی پاك]

ئەو بېرگەى دواوه له پۆلى دووهى سەرەتايى له زمانى كوردى هەيه، له لاشعورى هەموومان تەواجودى هەيه، زۆر جوان تىكچرژاوه له گەل دەقەكە، بەوردى جىي خۆى كردۆتەوه له ناو پانتايى دەقەكە....

هەست ناكەى لكانە و پيوەنووسانە بەلكو هەست دەكەى جىگای خۆيەتى... ئەو «ئىقتباسە» زۆر هونەرييه...

** ئەوهى له كۆتايى قەسىدەكە دەبينرئ:

(۱) دايەلۆگ لەگەل پيريزن بەردەوامە.

(۲) ئاماژەكردن هەيه بۆ پالەوانى رۆمانىك كە «بەياتريس»ە.

(۳) ئاماژەكردن هەيه بۆ كىوى «توور» ئەو كىوهى كە خوا خۆى تەجلى كرد بۆ پيغەمبەر موسا...

(۴) له دواهەمین ئاماژەدا تيشكەك هەيه بۆ سورهتى «يوسف»

«كراسە خويناوييهكە» بەرەمزی دەرکەوتنى حەقیقەت و راستییه، پيشاندانى بەرائەتى خۆيەتى دەلئ:

[بەلام رۆژىك دئت خوشكەكانم پەشیمان ببنهوه

پەشیمان ببنهوه و سەرى خويان بەئینجانەكان بكيشن

ئینجا براكانم كراسى خويناوى منیان بۆ دەبەنەوه و

ئەوانیش هاوار دەكەن و دەقیرزین

دەئین: ئیمە يوسف-مان دەوئى كراسەكەیمان بۆ چيیه؟!]

سەرچاوه:

۱- الكتاب المقدس: الدار الكتاب المقدس بمصر، الاصدار الثاني، ۲۰۰۴.

۲- ئەشعارەكانى «دلى من» ئەحمەدى موفتى زاده، كوردستانى ئيران.

۳- جاويدنامە: محمد ئىقبال.

۴- قورئانى پيرۆز، القرآن الكرىم بالرسم العثمانى وبهامشه مختصر من تفسير الامام الطبرى، دار الخير

للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة السابعة، ۱۹۹۵م.